

DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT , H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.

DE VIERINGEN VALLEN WEG DOOR CORONAVIRUS ...

Ook onze parochie staat op zijn kop!

Blijf in uw "kot"!

Samen leven in Coronatijden.

Woensdag 11 maart waren we voor de laatste maal in groep samen, parochieraad. Er werd daar reeds over het coronavirus gesproken.

Was het nog wel aanvaardbaar dat het koor nog samen zong?

Mogen we nog wel bij elkaar zitten in de kerk?

Mogen de OKRA-activiteiten nog doorgaan en wat doen we met de rest van het verenigingsleven?

Moeten wij reeds preventief maatregelen nemen?

De meningen waren toen nog verdeeld.

Maar nu 10 dagen later weten we wel beter.

De door de overheid terecht genomen maatregelen gaan veel verder dan dat wij toen maar konden vermoeden.

Fons heeft nog een poging gedaan om onze kerk open te houden, alle dagen van 8 tot 12 uur, door te schermen met onze patroonheilige Sint- Rochus, aangeropen voor de pest en besmettelijke ziekten maar na twee begrafenissen op woensdag 18 maart werd ook onze kerk om 12 u 's middags voor onbepaalde tijd gesloten.

De twee artikels in de krant konden hieraan niets veranderen.

Ook het voorafgaande weekend van 14 en 15 maart waren er al geen weekendvieringen meer doorgegaan.

En zo ontstond een nooit eerder voorgekomen situatie in ons ruim 130 jarig parochieleven.

Zelfs de twee voorbije wereldoorlogen hadden onze parochie nooit volledig plat gekregen.

Het coronavirus beheerst nu ons leven.

We leven nu in een softe lockdown.

Momenteel geen kerkelijk en sociaal parochieleven meer, alle bijeenkomsten van mensen zijn terecht verboden.

En we moeten toch ook wel durven stellen dat er in ons publiek heel wat risicopersonen zitten.

Maar toch voelt het vreemd aan.

Nu plots alles weg valt voelt men ineens heel sterk aan wat men nu eigenlijk allemaal mist.

Geen kerkdiensten in deze vastentijd. Gaan we Pasen wel samen kunnen vieren?

Geen activiteiten in het verenigingsleven.

Veel mensen praktisch opgesloten tussen vier muren. Grootouders die hun kinderen en kleinkinderen niet meer lijfelijk mogen ontmoeten, universiteiten, hogescholen, middelbare-, lagere- en kleuterscholen dicht.

De winkels gesloten, enkel nog voedsel, boeken, kranten en tijdschriften en medicijnen te koop.

Alleen nog buitenkomen onder strikte voorwaarden, afstand houden tot elkaar beperkte verplaatsingen met de auto en niet meer naar de Ardennen, de zee of het land uit.

Maar uit het dagelijks toenemen van overledenen en andere getroffen door het virus in ziekenhuizen en thuis is het heel duidelijk dat wij allemaal deze voorschriften ernstig moeten nemen.

Gelukkig zijn er nu verschillende digitale middelen en het internet die er voor zorgen dat er toch contacten kunnen bewaard worden. Er wordt terug meer met elkaar getelefoneerd en zelfs brieven aan elkaar geschreven.

De media volgen voor ons alles op de voet, programma's aangepast op radio en televisie.

Ons verplichte huisarrest zorgt er ook voor dat klusjes die al lang op het lijstje stonden nu wel aan de beurt komen, de grote kuis naar voor geschoven is, er zelf veel meer eten gekookt en gebakken wordt en de boeken en gezelschapsspelen van onder het stof gehaald worden.

Er is tijd voor tijdschriften en kranten, voor het oplossen van kruiswoordraadsels, sodokus, woordroosters, en cryptogrammen, om fotoalbums van vroeger te bekijken of om er nieuwe digitale aan te maken.

Het internet laat ons ook toe misvieringen te volgen vanuit de kathedraal, opgedragen door onze bisschop, maar ook vanop andere plaatsen door parochiepriesters, maar zonder gelovigen in de kerk.

Ook sommige televisiezenders zorgen voor misvieringen op zondag.

Bidden en mediteren kan men natuurlijk ook gewoon thuis of al wandelend in de natuur.

Broederlijk delen is door de hele situatie wel wat op de achtergrond geraakt wat toch wel spijtig is.

Maar het coronavirus zorgde wel voor het ontstaan van een totaal nieuwe sociale betrokkenheid, de steun aan de zorgverleners en mensen die het door de afzondering moeilijk hebben en degenen die voor onze voedselvoorziening zorgen. Er ontstond ook een sterke samenhang tussen alle hulpdiensten, de bereidheid om veel meer dan gewoon maar hun job te doen.

Er worden grote prestaties geleverd door alle ziekenhuizen.

Niet dringende ingrepen worden uitgesteld en plaats gemaakt voor eventuele coronapatiënten.

Stilte voor de storm alhoewel er al een stevige wind waait.

Gepensioneerde artsen, zorgverleners en vrijwilligers zijn bereid om te helpen.

Het tekort aan beschermingsmiddelen, vooral maskers, zet ondernemingen en particulieren aan hun voorraad af te staan aan de ziekenhuizen en handige doe het zelf'ers hebben zich als vrijwilliger aan het werk gezet om zelf maskers te gaan vervaardigen.

En dit alles wordt door de mensen heel sterk gewaardeerd.

En men gaat die waardering ook uiten in activiteiten.

We applaudisseren om 20 u 's avonds buiten, op het balkon of door de raam.

We hangen om 12 u 's middags witte lakens uit, pimpen ons profiel, we luisteren op alle radiozenders samen naar "You'll never walk alone" en delen hartverwarmende berichten.

De creativiteit om hulpverleners te bedanken en moed in te spreken lijkt onuitputtelijk en doet hen duidelijk goed.

Ook de steun door onze gebeden kan veel voor hen betekenen.

Hoe alles verder gaat verlopen is nog een groot vraagteken, ook voor ons parochieleven.

Deze periode geeft ons wel de kans eens rustig na te denken over hoe we als parochie nu bezig zijn, we elkaar niets moeten verwijten of verbaal aanvallen, niet denken "hoe goed zijn wij bezig" maar iedereen waarderen voor wat men doet, elke bijdrage in de parochie is evenwaardig en misschien moeten we een aantal dingen een beetje meer relativiseren. We vormen samen een ketting en die blijft nog altijd maar zo sterk als zijn zwakste schakel.

Er zijn duidelijk belangrijker dingen dan ons eigen kleine wereldje, we ervaren nu hoe snel alles kan door elkaar geworpen worden en hoe machteloos we dan zijn.

Ward Wené,

Zaterdag 21 maart 2020

Die nu ruimschoots de tijd had om deze "brief" neer te schrijven vanuit zijn "kot"!

ENKELE MAILS DIE TOEKWAMEN

EN DIE ME AAN HET DENKEN HEBBEN GEZET ...

angst

tot deze morgen
voelde ik me veilig en maakte me niet teveel zorgen
bij de bakker op de hoek staat geen file
dus ik naar de overkant
drie klanten mogen in de winkel
op een veilige afstand van mekaar

voor het eerst in mijn leven betaal ik met Payconiq
de bakkersvrouw legt het geduldig uit
en glimlacht
"dat doe ik nu al heel de week tientallen keren per dag"
maar goed
er wordt gen nikkel meer aangeraakt
whow
in tijden van nood wordt een mens nog modern
lachend steek ik terug de straat over
en dan kom ik thuis
ik bekijk de pakjes
en was mijn handen
ik haal het brood uit de zak
en was mijn handen
ik verdeel het brood in pakjes om in te vriezen
en was mijn handen
voor het eerst heeft de angst ook mij in zijn greep
en nu schrijf ik het van me af
ik ben blij dat ik me op iets anders kan richten
de dankbaarheid
voor al die reacties op dit briefje van verbondenheid
bedankt
Hilde

Wanneer bekende kaders dienen te veranderen
En de wereld er plots een stuk vreemder uitziet
Wanneer links en rechts plannen in het water vallen
En ik mij relationeel vervreemd voel
Dan keer ik meer dan anders naar binnen
Waar gaat het naartoe met deze wereld?
Waar zijt Gij aan het werk in dit alles?
Zullen al mijn geliefden ongedeerd blijven?
Is mijn leven brozer dan ik denk?
Ik kijk naar buiten
en de heldere kleur van de paasbloemen
stemt me dankbaar.

Rit Hebbelinck

Zang en applaus - witte lakens ..een klein lichtje ...

dat er zo mensen zijn,
mensen die door blijken
van warme verbondenheid
een licht laten schijnen
voor wie de duisternis zwaar weegt
in deze moeilijke coronatijd
Van harte !
Lutgart

Opstaan in stilte,
wandelen in stilte,
fietsen met enkel het geruis van de wind in je oren...
voormiddag, namiddag, avondstilte...
Tenzij je de radio beluistert met steeds dezelfde berichten of ...
tenzij je de natuur hoort...
de vogels blijven hun mooiste lied zingen en voelen de lente als geen ander
de lentebloemen tooien zich in al hun kleuren
het roodborstje steeds van de partij als er in de tuin geritseld wordt.
Onze kip die met regelmaat haar ei legt, zich van geen Corona bewust.
Een verbaasde eekhoorn in het college bos...waar zijn die kinderen die de
speeltijden vullen met hun gelach, geschater, hun duels op het voetbalveld?
Het bos is terug van de originele bewoners,
parken en tuinen worden terug naar waarde geschat.
Mensen knikken vriendelijk maar houden afstand
discipline is toch nog aan de orde...vandaag geen ouderwets woord.
Als we alle goeds vandaag bij elkaar brengen, krijgen we troost om wie of wat

we missen:

onze kleinkinderen niet kunnen zien én voelen, onze sociale contacten enkel virtueel...

Laten we dankbaar zijn voor hen die ons nog ten dienste staan...

Laten we dankbaar zijn voor de stilte die we nu ervaren om andere dingen beter te zien en...

we blijven mekaar graag zien hé!

Marina

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.

HEILIGE PIUS X.

SINT-JOZEF

SINT-ROCHUS.

Lieve mensen,
we proberen ons echt aan de strenge regels te houden.
We sluiten dus inderdaad de kerk tot 19 april,
met veel pijn in het hart.
Ik blijf wel écht, in gebed, verbonden met al onze parochianen.
Wees zelf ook héél voorzichtig !!!

VOOR DE PAROCHIEBLADEN VAN DEURNE-ZUID ...

Wens je zelf eens een artikel te schrijven voor het parochieblad.
Aarzel niet en stuur het naar

Fons Houtmeyers alfons.houtmeyers@telenet.be
Heel veel Dank bij voorbaat !!!